

RADENT (1) *sb m*

N sg rad(e)nt.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przyrząd służący do zeskrobywania czegoś: Radula, Instrumentum ferreum, a radendo dictum quo doliorum veterum pix liquata primum vel in Sole vel lampade ardenti educitur – Radentktorim [!]
ítara ímołe oskrobuią. *Calep* 893b.*

LWil